

Уварової, О. Шуміло ; кер. проекту Д. Лученко ; наук. ред. Д. Вовк]. – Харків : Право, 2018. – 392 с.

Волобуєв Артем Сергійович
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Шерстюк С.В.
Державний біотехнологічний університет

ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ЇХ ЗМІСТ У СУЧАСНОМУ ВИМІРІ

Права людини - це невід’ємні та природні права, які належать кожній людині без будь-якої дискримінації за ознаками статі, раси, національності, віросповідання, політичних поглядів, соціального статусу тощо. Права людини визнаються та захищаються міжнародними та національними нормами права, а також механізмами контролю та санкцій за їх порушення. Права людини мають позатериторіальний та позанаціональний характер, тобто існують незалежно від державного визнання та закріплення в законодавчих актах.

У сучасному вимірі права людини зазнають нових викликів та загроз, пов’язаних з глобалізацією, технологічним прогресом, екологічною кризою, тероризмом, міграцією, війнами та конфліктами, корупцією, бідністю, нерівністю, нетолерантністю та іншими соціальними проблемами. Ці фактори створюють нові ризики для порушення прав людини, а також потребують нових форм та методів їх захисту. З одного боку, сучасні технології можуть сприяти реалізації та захисту прав людини, наприклад, шляхом забезпечення доступу до інформації, освіти, здоров’я, комунікації, участі в громадському житті тощо. З іншого боку, сучасні технології можуть створювати нові загрози для прав людини, наприклад, шляхом порушення приватності, безпеки, свободи слова, недискримінації, самовизначення тощо.

Тому, у сучасному вимірі необхідно постійно вдосконалювати та адаптувати механізми захисту прав людини до змінюваних умов та вимог. Це стосується як міжнародного, так і національного рівня. Міжнародний захист прав людини базується на загальноновизнаних документах, таких як Загальна декларація прав людини, Міжнародний пакт про громадянські та політичні права, Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права, Конвенція про запобігання та покарання злочину геноциду, Конвенція проти катувань та іншого жорстокого, нелюдського або принижуючого гідність поводження або покарання, Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, Конвенція про права дитини, Конвенція про права людей з інвалідністю та інші. Ці документи встановлюють стандарти прав людини, які зобов’язані дотримуватися всі держави-учасниці. Для контролю за дотриманням цих стандартів існують спеціальні органи та процедури, такі як Комітет з прав людини, Комітет проти катувань, Комітет з ліквідації дискримінації щодо жінок, Комітет з прав дитини, Комітет з прав людей з інвалідністю, Спеціальні доповідачі, Робочі групи, Універсальний періодичний огляд, Міжнародний кримінальний суд та інші. Ці органи та процедури мають

право розглядати скарги, здійснювати моніторинг, виносити рекомендації, накладати санкції та інші заходи щодо держав, які порушують права людини.

Національний захист прав людини базується на конституційному та законодавчому закріпленні прав людини, а також на ефективному їх забезпеченні та захисті відповідними державними органами та установами. Конституція України визначає права людини як найвищу соціальну цінність, а державу як гаранта їх забезпечення та захисту. Законодавство України передбачає різні форми та методи захисту прав людини, такі як конституційна скарга, адміністративна скарга, цивільна скарга, кримінальна скарга, адміністративне судочинство, цивільне судочинство, кримінальне судочинство, адвокатура, омбудсман, національні меншини, громадські організації та інші. Ці форми та методи мають на меті забезпечити ефективний та доступний захист прав людини від будь-яких порушень та зловживань з боку держави або інших суб'єктів

У світлі викладеного вище, можна зробити висновок, що права людини та їх захист у сучасному вимірі є одним з найбільш важливих та складних завдань для людства. Вони вимагають від нас не тільки знання та розуміння своїх прав, але й активної участі та відповідальності за їх забезпечення, захист та розвиток. Вони також вимагають від нас постійного діалогу, співпраці, партнерства та солідарності з іншими людьми, суспільствами та державами, які також прагнуть досягнути поваги, толерантності, рівності, справедливості, миру, безпеки та гармонії. Вони також вимагають від нас креативності, інноваційності, адаптаційності та готовності до змін, які відбуваються у сучасному світі. Вони також вимагають від нас оптимізму, надії, віри та любові до себе, до інших та до життя.

Таким чином, права людини та їх захист у сучасному вимірі є не тільки викликом, але й можливістю для кожної людини, суспільства та світу. Вони є шляхом до досягнення гідності, свободи, розвитку та щастя для всіх. Вони є ціллю, до якого ми повинні прагнути, і результатом, яким ми повинні пишатися. Вони є нашим спільним багатством, спадщиною та майбутнім людства.

***Воронкіна Мирослава Юріївна**
Науковий керівник – канд. юрид. наук, доц. Топоркова М.М.
Державний біотехнологічний університет*

СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Механізми правового захисту прав людини на міжнародному рівні становлять основний інструментарій у впровадженні та захисті прав людини:

Європейський Суд з прав людини: Розглядає скарги про порушення прав людини в країнах-учасницях Європейської конвенції про права людини. Рішення цього суду мають обов'язковий характер для держав-членів.